

Tekst en foto's **Liesbeth Sluiter**

Aan het Amsterdamse
Ijsbaanpad is niet
alleen de arkdichtheid
indrukwekkend, maar
ook de hoeveelheid
zonnepanelen op
de daken van die
arken. Een buurt met
bijzondere energie.

ZONNESTROOM AAN HET IJSBAANPAD

Van een **woonbotenoord** als het Amsterdamse Ijsbaanpad bestaat geen tweede. Vlak voordat het riviertje de Schinkel via een sluis uitmondt in de Nieuwe Meer in het Amsterdamse Bos, wordt het een beetje breder en vormt het een **waterhoekje** dat voor de scheepvaart geen nut heeft - maar des te meer voor de arken die er dicht opeengepakt liggen. Ik tel er op Google Earth meer dan tachtig, en in het plasje aan de andere kant nog eens ruim vijftig. Op een warme dag moet het hier iets weg hebben van een Zuid-Europese **havenstad**. Smalle steigers leiden je langs een wirwar aan woonvormen op het water, was wappert aan de lijnen, fietsen maken zich klein in in- en uithammetjes. Voorgevels liggen hier op luttele meters afstand van elkaar, de **Jordaan** is er niets bij.

Was het de grote arkdichtheid die het Christiaan Brester makkelijker maakte hier de blijde boodschap over zonnecellen te laten wortelschieten? Of zijn waterbewoners, doe-het-zelvers bij uitstek, van nature ontvankelijk voor het zelf opwekken van energie? Of worden ze misschien zonne-energieaanbidders omdat ze zich, meer dan de gemiddelde **walbewoner**, bewust zijn van nut en noodzaak van alternatieven voor olie? Hoe het ook zij: hier, aan het Ijsbaanpad, ontstond het eerste Nederlandse inkoopcollectief voor **zonnecellen**.

“In 2007 lieten mijn vrouw en ik deze ark bouwen”, vertelt Christiaan. “We voorzagen haar van alle duurzaamheid die we konden betalen, zoals een zonneboiler en extra isolatie. Zonnepanelen waren nog te duur. In 2008 lanceerde Amsterdam een **subsidiereregeling** voor panelen. Toen ik op onderzoek uitging en een leverancier vroeg of er korting mogelijk was bij gezamenlijke inkoop, bleek dat te kunnen. Mijn burens wilden wel, sterker nog: ruim zestig woonbooteigenaren in drie buurten wilden wel. We kregen 40 procent **korting**. Daarna bleef het groeien, elk jaar zetten we een nieuw collectief op. Door heel Nederland, ook onder huisbezitters. Inmiddels zijn er deelnemers van Eindhoven tot Terschelling en van Arnhem tot Bergen aan Zee.”

Voor Christiaan, bedrijfskundige met een achtergrond in de goeddoelensector, was **duurzaamheid** een aantrekkelijk nieuw terrein. Hij verzamelde ervaringen, vergeleek producten op kwaliteit en prestatie, onderzocht producenten. Hij vond zelfs een manier uit waarop mensen met zonnepanelen op een gedeeld dak de zonnestroom kunnen verdelen zoals ze dat zelf willen, en de maximale **vergoeding** krijgen voor teruglevering aan het net: Herman de Zonnestroomverdelers. En toen was er ineens een bedrijf: Lens. Lens geeft advies en ondersteuning aan particulieren, buurtcollectieven, gemeenten, woningbouwverenigingen en Verenigingen van Eigenaren die zonnestroom willen, maar door de bomen het bos niet meer zien. Lens installeert ook panelen en brengt Herman op de markt.

De branche is in korte tijd keihard **gegroeid**, met nadelige gevolgen. Onlangs nog bleek slechte bekabeling van panelen dakbranden te kunnen veroorzaken, en keuringsinstituut KIWA

TER PLEKKE

Ter Plekke is een impressie van een woonbotenlocatie waar iets aan de hand is, in positieve of negatieve zin. Heb je een idee voor deze rubriek? Woon je op een bijzondere plek? Mail naar redactie@vlotmagazine.nl.

waarschuwde dat tienduizenden zonnepanelen in Nederland mogelijk maar de helft van het beloofde aantal jaren zullen meegaan. “Deze markt kent veel cowboys,” zegt Christiaan, “juist daarom is onze **kwaliteitscontrole** zo belangrijk. Wij baseren al onze keuzes, van het kleinste schroefje tot de installatie, op eigen onderzoek. Als waterbewoner weet je dat een rubberen stekker van een kwartje uitdroogt en gaat lekken, daarom hebben wij een duurder met een **klemfitting**. Je wilt dat het goed is - alleen al omdat ik niet met een vuilniszak over mijn hoofd door de buurt wil lopen!” Hij lacht. “Maar het gaat natuurlijk om duurzaamheid. Wij kijken ook naar de arbeidsomstandigheden in de producerende fabrieken. Geen kinderarbeid, goede gezondheids- en veiligheidsmaatregelen. Een producent moet de standaarden van de International Labour Organisation respecteren.”

We klimmen op het dak van de ark. De **zuidrand** ziet blauw van de panelen, zestien stuks, over de volle lengte. “De investering in **zonnepanelen** kun je als het meezit in zes tot zeven jaar terugverdienen, dat is een hoger rendement dan bij een spaarbank.” We kijken over de zee van arkendaken om ons heen: overal panelen. Christiaan: “Er wonen hier veel mensen die er op een of andere manier in zijn geïnteresseerd, het draagvlak is groot. Dertig procent van de arken doet nu al mee, en sommigen voorzien volledig in de eigen **stroombehoefte**.”

Mail naar collectief@zonnestroomverdelers.nl voor informatie over kosten en opbrengsten van een zonnestelsel voor jouw situatie.